

— Моята сестра Елисавета не се ли записа в третия орден? —
попита тихо Анна.

— Не още. Но има това желание. Тя и без това по душа и сър-
це е родена францисканка. На свят ден тя не слага празничните
брокатени ръкави преди месса. А в неделя, когато четат известни
места от евангелието, тя се сваля огърлиците, пръстените и грив-
ните, а тънкото си було спуща над челото.

— Научих, че и бившият Иерусалимски крал Жан дьо Бриен се
записал в третия орден. Нали в него могат да влизат светски лица,
без да се оттелят от задълженията си към близките си?

Брат Джовани изгледа внимателно царицата. Да не би и Анна да
идкаше да стане францисканка?

— В третия орден всеки може свободно да влезе, без да се от-
казва от светския ~~си~~ живот, стига да има милостиво дърце, стига
да е пречистил душата си от гордостта и омразата... А ти, милос-
тива царице, която винаги си била истинска и благочестива христи-
янка, можеш да се смяташ близка на нашето учение.

Тя скочи, огледа се.

— Готово ли е всичко? Тръгваме.

Капеланът на царицата, абат Витлеем, отстъпи коня си на Анна
и взе един от тия на стражите. Тръгнаха в бърз раван, за да стиг-
нат навреме.

Още от далече личеше, че селището е било постигнато от беда.
Оголените, обгорели стени, димящите развалини, людете, които не-
престанно се лутаха около тях с вдигнати ръце и проточен хленч.
Злато беше по-голямо, отколкото се предполагаше. Почти ~~през~~ цялото
село бе останало без подслон и храна. Когато зърнаха идващите гости
пострадалите се спуснаха към тях, обсипаха ги с молби и оплаквания.
Никой не подозираше, че дребната жена, облечена в тъмносиня руба
от вълнен брабантски плат, можеше да бъде нещо друго, освен съп-